

МІНІСТЕРСТВО ТРАНСПОРТУ ТА ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ
імені академіка В. Лазаряна

СХІДНИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР
ТРАНСПОРТНОЇ АКАДЕМІЇ УКРАЇНИ

ТЕЗИ

**Міжнародної наукової конференції
ЛЮДИНА І СВІТОВА ГЛОБАЛІЗАЦІЯ:
ПЕРСПЕКТИВИ ТА МЕЖІ РОЗВИТКУ
(03.12 – 04.12.2009)**

ТЕЗИСЫ

**Международной научной конференции
ЧЕЛОВЕК В ГЛОБАЛИЗИРУЮЩЕМСЯ МИРЕ:
ПЕРСПЕКТИВЫ И ГРАНИЦЫ РАЗВИТИЯ
(25.11 – 26.11.2010)**

**THE ABSTRACTS
of the International Scientific Conference
THE HUMAN BEING AND THE GLOBALIZATION:
PROSPECTS AND LIMITS OF THE DEVELOPMENT
(25.11 – 26.11.2010)**

Дніпропетровськ - 2010

УДК 316.32

Людина і світова глобалізація: перспективи та межі розвитку: Тези Міжнародної наукової конференції. – Дн-вськ: ДНУЗТ, 2010. – XX с.

В збірнику представлені тези доповідей Міжнародної наукової конференції «Людина і світова глобалізація: перспективи та межі розвитку», яка відбулася 25 – 26 листопада 2010 р. у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна.

Тематика збірника охоплює складні та актуальні проблеми філософського осмислення системних змін, які спостерігаються в сучасних західних соціумах, соціально-антропологічні виміри глобальних трансформацій, проблеми гендерної ідентифікації у суспільстві паритетної демократії, соціокультурні аспекти локальних цивілізацій в умовах глобалізації та інші актуальні питання сьогодення.

Збірник призначений для науковців, викладачів вищих навчальних закладів, філософів, психологів, соціологів, студентів та широкого кола читачів.

Тези докладів друкуються мовою оригіналу без редакційної правки.

керування його створенням і просуванням, наявність замовника, наявність кваліфікованої групи розробників, наявність інформаційних і фінансових ресурсів, чітко сформульоване технічне завдання, програму створення і просування бренда, моніторинг його ефективності, визначення механізму його підтримки та розвитку. Досвід провідних країн світу показує, що їх цілісні і потужні бренди сьогодні мають окремі пріоритетні позиції своєї презентації в глобальних інформаційних процесах:

1. Бренд країни - це імідж її першої персони.
2. Бренд країни - це взірць надійності (її інвестиційного клімату, рольового статусу в міжнародному партнерстві, політично стабільна держава).
3. Країна - це бренд її національного виробництва (економічних товарів і послуг, високої моди, світового інтелектуального потенціалу, дослідницьких проєктів).
4. Бренд країни - це перспективність її наукових технологій і ВПК.
5. Бренд - країна туризму.

Провідні країни часто поєднують кілька позицій у своїх стратегіях національної презентації у світі.

На наш погляд, за сучасних умов, розробка програми формування бренда «Україна» повинна містити шляхи корекції діючих сьогодні стереотипних образів, що сформовані стихійно з пасивних характеристик, часто негативних, а також заходи впровадження національного позиціонування у світі та в Україні.

Програма формування бренда «Україна» повинна реалізовуватись поетапно:

1. Етап оцінки: оцінка фактичного бренду країни шляхом визначення думок цільової аудиторії або експертним шляхом;
2. Етап визначення «точок росту»: виявлення потенційних позитивних факторів, тобто факторів (умов, можливостей, особливостей регіону), які потенційно за умови привернення на них уваги можуть сформувати (або змінити у потрібному напрямку) бренд країни;
3. Етап програмування необхідного бренду: формулювання основних характеристик бренду планованих до впровадження;
4. Етап підготовки: складання бюджету, вибір каналів комунікації.
5. Етап реалізації: здійснення комунікаційних заходів, коригування програми.
6. Етап підведення підсумків: оцінка результатів – формування бренду і постановки наступних завдань щодо його поліпшення.

СОЦІОКУЛЬТУРНІ НАСЛІДКИ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Загальною тенденцією світового суспільного розвитку є стрімке поширення та пришвидшення процесів глобалізації. Ці процеси охоплюють всі найважливіші сфери суспільного життя: формується єдиний політичний, економічний і культурно-інформаційний світовий простір.

Суттєвими сторонами цього процесу виступає посягання на суверенітет держав, нехтування національних культур, господарських традицій, національно-етнічних особливостей. Під впливом глобалізації зникають відмінності між країнами та народами, що збіднює розмаїття світових культур.

Глобалізація у духовній сфері призводить до етнокультурного та особистісного знеособлення, що небезпечно звужує світогляд людства. Духовність підмінюється суспільством споживання. Етнокультурні відмінності всередині країни та між країнами підміняються стереотипами: всі люди і зовні і в прагненнях саме і стають схожими, ніби йдеться про якусь тиражування істот, що втратили зв'язок з Homo sapiens. Людина цікава настільки, наскільки вона затребувана у господарчому механізмі і наскільки вона відповідає вимогам соціальної ніші, яку займає. . Порушується механізм передачі від покоління до покоління вищих моральних цінностей. Відтак люди у своїй поведінці керуються вже не традиційними цінностями, а лише практичними завданнями, які диктує їм реальна ситуація.

У ході глобалізації збільшуються потоки інформації, що орієнтує людство на вестернізовані цінності.. Населення країн, що зазнають інформаційного тиску, послідовно відмежовуються від місцевих інтересів, норм і традицій. Експансія культури західного взірця замість цілісної життєвої програми пропонує культ насолоди, насилля. Замість людини виступають або супермен, або монстр. Достатньо того, що за умов глобалізації світ матеріальний поступається світу ейдосів, серед яких нема місця прекрасному, піднесеному. Відсутніми стають звичайні люди, їх ціль одна – відмежуватись від реалій буття.

Західна культура з її економічною раціональністю і споживацьким ставленням до життя, пропагандою насилля починає домінувати навіть в країнах з традиційно сильними позиціями християнства і під загрозою опиняється генетична пам'ять та самовизначеність. спільноти людей як нації.

Глобалізм атакує свідомість псевдокультурною експансією західної відео індустрії та шоу-бізнесу. Маскультура деморалізує свідомість, породжує емоційно нерозвинених, агресивних конформістів.

Глобалізація відображає бурхливий процес, в результаті якого з'являються глобальні та локальні "соціокультурні гібриди". А вони часто складаються з несумісних частин, таких, що суперечать традиційному контексту.

Нехтування культурним, естетичним, національно-патріотичним вихованням особистості породжує деградацію її духовного світу, що посилюється внаслідок ідеологічної експансії, нав'язування споживацького світогляду та заміни традиційних культур маскультурою.

Отже, найбільш згубно позначається глобалізація на гуманітарних засадах суспільства. Втрата моральних і духовних цінностей призводить до більш масштабних негативних зрушень в усіх сферах соціокультурного буття. Моральність і духовність необхідні скрізь в політиці, економіці, соціальній сфері. І коли проявляються найменші ознаки духовної кризи в суспільстві, можна чекати найгіршого – кризи ідентичності, втрати етноса, нації, а потім і втрата державою своєї унікальності і неповторності.

ГЛОБАЛЬНЕ ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО ТА ПРАВООХОРОННІ ОРГАНИ

Іоненко Д. А. Дніпропетровський національний університет імені Олеся
Гончара

У політико-правовому полі демократичної держави (або держави, яка прагне стати демократичною) активно діють, з одного боку, державні органи, до яких належать і правоохоронні, а з другого – незалежні громадські організації, що керуються власними цілями й намірами. Відносини державних і недержавних (громадських) структур зводяться за принципом взаємодії і противаг. Як результат такого складного сплетення інституцій та їхніх спільних дій народжується нова системна якість, досягається адекватний демократичним державам ступінь забезпечення безпеки індивіда в широкому розумінні цього слова.

Громадський контроль можна визначити як систему відносин громадянського суспільства з державою, яка ґрунтується на підзвітності органів державної виконавчої влади органам державної законодавчої влади (парламентський контроль) та недержавним структурам («третьому секторові» та ЗМІ). Основне спрямування громадського контролю над силовими структурами – запобігання перетворенню країни на державу «поліцейського типу», сприяння розвитку демократичних процесів у контрольованих структурах. Основною проблемою на цьому шляху є відсутність поінформованості широкої громадськості та її представників (недержавних організацій, журналістів тощо) про ті процеси, які відбуваються в зазначених «силових» структурах.

Останніми роками в громадському контролі з'являються і дедалі більш помітну роль починають відігравати нові актори – глобальні громадські організації, такі як «Репортери без кордонів», різноманітні правозахисні організації, тощо, які у своїй сукупності складають глобальне громадянське суспільство.